

На пладне всички се събрали подъ крушата да похапнатъ. Царската дъщеря чакала да я поканятъ, но никой нищо не ѝ казалъ.

— Оставете я, — приказвали си жетваритѣ, — тя не е гладна, щомъ нищичко не е работила отъ тая заранъ...

Чула царкинята тия тежки думи, но вмѣсто да се залови да жене, хвърлила сърпа и седнала на синура, намушена и ядосана. Така стояла до вечерята, безъ да тури нѣщо въ уста. Но гладъ се не търпи дълго. Цѣла нощъ не могла да мигне, а на другата сутринъ, като отишла на нивата, първа се заловила да жене.

— Гледайте, гледайте, царската дъщеря се хвана на работа! — почудили се жетваритѣ.

На пладне царкинята седнала първа на трапезата подъ крушата и сладко-сладко зарѣфала черния селски хлѣбъ. А следъ обѣдъ женала безъ отдихъ и почивка до вечерята.

Николай Фолъ

